USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

10. června 2011 *

Ve věci C-155/11 PPU,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Rechtbank 's-Gravenhage (Nizozemsko) ze dne 31. března 2011, došlým Soudnímu dvoru téhož dne, v řízení

Bibi Mohammad Imran

proti

Minister van Buitenlandse Zaken,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda prvního senátu, A. Borg Barthet (zpravodaj), M. Ilešič, M. Safjan a M. Berger, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyk: nizozemština.

po vyslechnutí generálního advokáta,

vydává toto

Usnesení

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 odst. 2 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, s. 12; Zvl. vyd. 19/06 s. 224).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi M. Imran a Minister van Buitenlandse Zaken (ministr zahraničních věcí) ohledně zamítnutí žádosti M. Imran o vydání prozatímního povolení k pobytu na nizozemském území.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

3 Dne 19. června 2009 podala M. Imran na nizozemském velvyslanectví v New Delhi (Indie) žádost o vydání prozatímního povolení k pobytu za účelem pobytu u manžela A. Safiho.

4 Rozhodnutím ze dne 20. července 2009 Minister van Buitenlandse Zaken tuto žádost zamítl.

5 Dopisem ze dne 10. srpna 2009 M. Imran proti tomuto rozhodnutí podala stížnost.

6 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že se osm dětí M. Imran, z nichž sedm je nezletilých, oprávněně zdržuje v Nizozemsku od 5. srpna 2009. A. Safi i děti mají nadále afghánskou státní příslušnost. A. Safi nikdy neměl povolení k přechodnému pobytu z důvodu azylu podle čl. 29 písm. a), b) nebo c) cizineckého zákona z roku 2000 (Vreemdelingenwet 2000).

7 Rozhodnutím ze dne 15. února 2010 Minister van Buitenlandse Zaken stížnost M. Imran zamítl jako neopodstatněnou z důvodu, že nebylo prokázáno, že úspěšně složila základní integrační zkoušku vyžadovanou nizozemskými právními předpisy. Podle Minister van Buitenlandse Zaken M. Imran neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, jež by mohly zpochybnit správnost nebo úplnost lékařské zprávy ze dne 21. dubna 2009 vyhotovené pověřeným lékařem diplomatické mise v New Delhi, ze které nevyplývá, že by jí tato zkouška mohla být prominuta ze zdravotních důvodů.

8 Dne 15. března 2010 podala M. Imran proti tomuto rozhodnutí odvolání k Rechtbank 's-Gravenhage.

9 Rechtbank 's-Gravenhage si klade otázku, zda se povinnost složit integrační zkoušku v zahraničí, kterou podle nizozemských právních předpisů musí složit rodinní příslušníci státních příslušníků třetích zemí, aby mohli uplatnit právo na sloučení rodiny

a před tím, než se mohou ke své rodině v Nizozemsku připojit, nezakládá na příliš restriktivním výkladu čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/36.

10 Za těchto podmínek se Rechtbank 's-Gravenhage rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Umožňuje čl. 7 odst. 2 směrnice [2003/86], aby ve smyslu článku 4 této směrnice členský stát odmítl rodinnému příslušníkovi příslušníka třetího státu, který oprávněně pobývá v tomto členském státě, povolit vstup a pobyt pouze z toho důvodu, že tento rodinný příslušník v zahraničí nesložil integrační zkoušku stanovenou na základě právních předpisů uvedeného členského státu?

2) Je pro zodpovězení otázky 1 relevantní, že se v případě dotčeného rodinného příslušníka jedná o matku osmi dětí, z nichž sedm je nezletilých a všechny oprávněně pobývají v tomto členském státě?

3) Je pro zodpovězení otázky 1 relevantní, zda má rodinný příslušník ve státě pobytu přístup ke vzdělávání v jazyce tohoto členského státu?

4) Je pro zodpovězení otázky 1 relevantní, zda je rodinný příslušník s přihlédnutím k jeho předchozímu vzdělání a osobní situaci, zejména zdravotnímu stavu, schopen úspěšně složit uvedenou zkoušku v dohledné době?

5) Je pro zodpovězení otázky 1 relevantní, že nebyl vykonán žádný přezkum ve světle čl. 5 odst. 5 a článku 17 směrnice [2003/86] a článku 24 Listiny základních práv Evropské unie nebo zásady proporcionality?

6) Je pro zodpovězení otázky 1 relevantní, že jsou státní příslušníci některých jiných třetích zemí pouze na základě své státní příslušnosti zproštěni povinnosti úspěšně složit integrační zkoušku v zahraničí?“

Řízení před Soudním dvorem

11 Dopisem ze dne 11. dubna 2011 došlým kanceláři Soudního dvora téhož dne Rechtbank 's-Gravenhage požádal, aby byla žádost o rozhodnutí o předběžné otázce projednána v naléhavém řízení v souladu s článkem 104b jednacího řádu Soudního dvora.

12 Rozhodnutím ze dne 14. dubna 2011 první senát uvedené žádosti vyhověl.

13 Dopisem ze dne 19. května 2011 došlým kanceláři Soudního dvora téhož dne Minister van Buitenlandse Zaken Soudní dvůr informoval, že po opětovném přezkumu rozhodl dne 12. května 2011 o opodstatněnosti stížnosti M. Imran ze dne 10. srpna 2009 a že rozhodnutí ze dne 15. února 2010, proti němuž žaloba směřovala, tímto pozbylo platnosti.

14 Dopisem ze dne 30. května 2011 došlým kanceláři Soudního dvora téhož dne předkládající soud informoval Soudní dvůr, že nizozemské velvyslanectví v Islamabádu (Pákistán) vydalo M. Imran téhož dne prozatímní povolení k pobytu. Za těchto okolností

je předkládající soud toho názoru, že žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách již není naléhavá, a žádá Soudní dvůr, aby nepřistupoval k řízení podle článku 104b jednacího řádu. Je však toho názoru, že v tomto okamžiku není vhodné, aby žádost zrušil, jelikož M. Imran doposud nevzala zpět svou žalobu směřující proti rozhodnutí ze dne 15. února 2010 a mimoto má v úmyslu podat žalobu na náhradu škody.

K žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

15 Podle ustálené judikatury je postup zavedený článkem 267 SFEU nástrojem spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy, díky němuž Soudní dvůr poskytuje vnitrostátním soudům výklad práva Unie, jenž je pro ně nezbytný k vyřešení sporů, které tyto soudy mají rozhodnout (viz zejména rozsudky ze dne 12. března 1998, Djabali, C-314/96, Recueil, s. I-1149, bod 17; ze dne 20. ledna 2005, García Blanco, C-225/02, Sb. rozh. s. I-523, bod 26, a usnesení ze dne 14. října 2010, Reinke, C-336/08, bod 13).

16 V projednávané věci nizozemská vláda Soudní dvůr informovala, že rozhodnutí ze dne 15. února 2010, proti němuž směřovala žaloba v původním řízení, pozbylo platnosti, jelikož stížnost M. Imran ze dne 10. srpna 2009 byla po opětovném přezkumu rozhodnutím ze dne 12. května 2011 shledána jako opodstatněná.

17 Tato informace byla v podstatě potvrzena předkládajícím soudem v dopise ze dne 30. května 2011.

18 Je nutno konstatovat, že žádosti M. Imran o vydání prozatímního povolení k pobytu bylo vyhověno, a že spor v původním řízení se proto stal bezpředmětným.

19 Předkládající soud sice uvedeným dopisem ze dne 30. května 2011 vyjádřil přání setrvat na žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vzhledem k tomu, že má M. Imran v úmyslu podat k tomuto soudu žalobu na náhradu škody.

20 Je však nutno konstatovat, že podání takové žaloby je v tomto okamžiku pouze případné a hypotetické.

21 Podle ustálené judikatury přitom důvodem pro předběžnou otázku není poskytnutí konzultativního stanoviska k obecným nebo hypotetickým otázkám, nýbrž její nezbytnost pro efektivní vyřešení sporu (viz zejména výše uvedený rozsudek García Blanco, C-225/02, bod 28, a usnesení ze dne 24. března 2009, Nationale Loterij, C-525/06, Sb. rozh. s. I-2197, bod 10).

22 Z výše uvedeného vyplývá, že o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce není namístě rozhodovat.

K nákladům řízení

23 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

O žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané rozhodnutím Rechtbank 's-Gravenhage (Nizozemsko) ze dne 31. března 2011 není namístě rozhodovat.

Podpisy.